

- 1) Skarga Komisji Wspólnot Europejskich, jako zmiierzająca do uzyskania stwierdzenia nieważności nieprzyjęcia przez Radę Unii Europejskiej instrumentów formalnych zawartych w zaleceniach Komisji na mocy art. 104 ust. 8 i 9 WE, jest niedopuszczalna.
- 2) Wnioski Rady z dnia 25 listopada 2003 r. przyjęte w stosunku odpowiednio do Republiki Francuskiej i Republiki Federalnej Niemiec, jako zawierające decyzję zawieszenia procedury nadmiernego deficytu oraz decyzję zmieniającą zalecenia uprzednio przyjęte przez Radę w trybie art. 104 ust. 7 WE, są nieważne.
- 3) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 35 z 7.2.2004.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 8 czerwca 2004 r.

w połączonych sprawach C-250/02 do C-253/02 i C-256/02 (wniosek Tribunale amministrativo regionale del Lazio o wydanie orzeczenia prejudycjalnego): Telecom Italia Mobile SpA i inni przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Art. 104 paragraf 3 regulaminu — Pytania identyczne jak pytania, w przedmiocie których Trybunał już orzekał)

(2004/C 228/32)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W połączonych sprawach C-250/02 do C-253/02 i C-256/02 w przedmiocie wniosków skierowanych do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Włochy) o wydanie w ramach toczącego się przed tym sądem postępowania między Telecom Italia Mobile SpA (C-250/02), Blu SpA (C-251/02), Telecom Italia SpA (C-252/02) Vodafone Omnitel SpA dawniej Omnitel Pronto Italia SpA (C-253/02), WIND Telecomunicazioni SpA (C-256/02) oraz Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni, przy uczestnictwie: Albacom SpA (C-251/02), Telenor SpA (C-252/02), orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117 z 7.5.1997 str. 15), Trybunał (piąta izba), w składzie C. Gulmann, prezes izby, S. von Bahr (sprawozdawca) R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-

Jarabo Colomer, sekretarz: R.Grass, wydał w dniu 8 czerwca 2004 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

Postanowienia dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, a w szczególności jej art. 11 zabraniają Państwom Członkowskim nakładania na przedsiębiorstwa posiadające indywidualne licencje w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, z uwagi na sam fakt posiadania takowych, obciążeń finansowych, takich jak te, które są przedmiotem postępowania głównego, innych niż dozwolone przez wyżej wspomnianą dyrektywę i nakładających się na te ostatnie.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 28 czerwca 2004 r.

w sprawie C-445/02 P: Glaverbel SA przeciwko OHMI (¹)

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Znak wspólnotowy — Motyw na powierzchni produktu — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — brak charakteru odróżniającego)

(2004/C 228/33)

(Język postępowania: angielski)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-445/02 P, Glaverbel SA, z siedzibą w Brukseli (Belgia), (rzecznik generalny: S. Möbus), której przedmiotem jest odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 9 października 2002 r. w sprawie Glaverbel przeciwko OHMI (powierzchnia szklanej płyty) (T-36/01, Zb. Orz. str. II-3887), mające na celu uchylenie wspomnianego wyroku w zakresie, w jakim Trybunał orzekł, iż pierwsza Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) nie naruszyła art. 7, ust. 1, lit. b), rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1) wydając decyzję z dnia 30 listopada 2000 r. o odmowie zarejestrowania jako znaku towarowego motywu na powierzchni szklanej płyty (sprawa R 137/2000-1), w której drugą stroną postępowania był: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), (pełnomocnicy: G. Schneider i R. Thewlis), strona pozwana w pierwszej instancji, Trybunał (pierwsza izba), w składzie C. Gulmann (sprawozdawca), prezes izby, R. Silva de Lapuerta i J. Makarczyk, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 28 czerwca 2004 r. postanowienie następującej treści: